

Εκ βαθέων...

“Μια απολογία που δεν ζητήθηκε”

Αδέσποτο ονομάζομαι. Άνευ δεσπότη. Άνευ αφεντικού. Αταξινόμητο. Απροσάρμοστο. Ατίθασο. Απρόβλεπτο.

Διώκομαι από δεσποζόμενους ανθρώπους. Διψάω στους άνδρους δρόμους. Διαπληκτίζομαι στους σωρούς των σκουπιδιών. Διασώζομαι από τους τραχούς των αυτοκινήτων. Διαβιβάω συνεχώς εν κινδύνω.

Εγκαταλείπομαι σε αφιλόξενα πεζοδρόμια. Εξοντώνομαι με φόδες. Εθίζομαι στο κρύο και στην αμασσία. Ελκύομαι από ένα ζεστό βλέμμα. Εκλιπαρώ λίγη αγάπη. Ελευθεριάζω εξ ανάγκης. Ερωτοτροπώ συνεχώς.

Σκαλίζω σάκους σκουπιδιών και τρώω...φόδες. Σπαρταρώ στο ξεροβόρι. Σταματώ στα φανάρια. Σταυρώνομαι στα σταυροδρόμια. Σουρουπώνει και κρυώνω. Βραδιάζει και κρυώνω. Ξημερώνει και κρυώνω...

Περπατώ και κινδυνεύω. Περιφέρω το σαρκίο μου εδώ κι εκεί. Περπατώ και διψάω. Περπατώ και πεινάω. Περπατώ και πεινάω. Περπατώ και πεινάω.

Ομορφο είμαι και Ονειρεύομαι ένα μεγάλο φαγοπότι. Ονειρεύομαι ένα χάδι. Ονειροπολώ μια σιγουριά. Οικογενειακή κατάσταση ονειρεύομαι. Ονειρεύομαι μια συντροφιά όπως όλοι...

Τελώ εν πλήρη συγχύσει για τη συμπεριφορά των ανθρώπων. Τρώω σκουπίδια για να ζώ. Ταλαιπωρούμαι και ζω. Τρέχω και ζω. Τρομάζω και ζω. Τολμώ να ζω... ποιος ξέρει γιατί...

Όμως, έρχονται Ολυμπιακοί Αγώνες...Κάτι μισόλογα που ακούω στις γειτονιές της Αθήνας λένε πως Αδέσποτο και Ολυμπιάδα είναι δύο εντελώς αντίθετα πράγματα. Πως θα ενοχλήσω τους τουρίστες, πως είμαι επικίνδυνο, πως δεν είμαι δα και αξιοθέατο. Όμως ξέρουν πολύ καλά πως αν είμαι εμβολιασμένο, στερωμένο, και...ταϊσμένο, δεν είμαι επικίνδυνο, είμαι αξιοπρεπές και ευγενικό. Ποιος όμως θα με καταγράψει, θα με εμβολιάσει, θα με στεριώσει θα με ταΐσει, και θα μου επιτρέψει να ζω; Απ'ότι ακούω, ένα νομοσχέδιο περιφέρεται και περιφέρεται στα διάφορα γραφεία, που τάζει λίγα χρήματα μόνο για την κατασκευή καταφυγίων και όχι και για τη λειτουργία τους, το Υπουργείο Γεωργίας και η Ολυμπιακή Επιτροπή εμπράκτως αδιαφορούν, διαδόσεις λένε πως θέλουν να μας αφανίσουν και βέβαια δεν μας αντιμετωπίζουν καν σαν ένα σοβαρό στοιχείο πολιτισμού. Μα αν δεν είναι πολιτισμός τα ζώα και τα φυτά τότε τί είναι; Οι άνθρωποι ολομόναχοι στις τσιμεντένιες πολιτείες και στα καμένα γυμνά βουνά, που ανταλλάσσουν “καλημέρα” με τους υπολογιστές, αντί να χαϊδέψουν ένα ζώο ή να μυρίσουν ένα λουλούδι; Όμως, μαζί με τους ανθρώπους ήρθαμε στη ζωή, όλοι μας αποτελούμε μέρος της φύσης.

Κύριοι των Υπουργείων και της Ολυμπιακής Επιτροπής. Έχετε 2004 λόγους να μας κρατήσετε με αξιοπρέπεια στη ζωή κι όχι να μας εξοντώσετε, σκεπτόμενοι πως οι πρόγονοί σας πριν από 3004 χρόνια όχι μόνο μας τιμούσαν εν ζωή, αλλά μας έθαβαν και με τιμές...

Και θα είναι εθνικό στίγμα να ταυτίσετε στη συνείδηση του κόσμου την Ολυμπιάδα με τον αφανισμό των Αδέσποτων...

Για την αντιγραφή

Κωστής Ζώης
Πρόεδρος της Φιλοζωικής
Σκηνοθέτης